

B.

Mødet den 27. Marts 1920.

(For lukkede Døre.)

Fraværende: Christensen, Salling og Simonsen.

1. (J. Nr. 635—1919). **Besættelse af Stillingen som Læge ved Røntgen- og Lysafdelingen paa Kommunehospitalet.**

Udsattes.

2. (J. Nr. 763—1919). **Andragende fra Forstanderinde, Frk. M. Jespersen, om, at Husmoderskolen maa benyttes til Diakonskole for unge Mænd, uden at den stipulerede Tillægsbetaling paa Grunden kommer til Udbetaling.**

Fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse forelaa følgende Indstilling:

»I Betragtning af den samfundsnyttige Virksomhed, hvortil Ejendommen agtes benyttet, og under Hensyn til, at den stipulerende Tillægsbetaling vilde falde de nye Købere til Byrde, indstiller Udvalget, at Kravet om Udbetaling af de 4500 Kr. ikke gøres gældende overfor Indre Mission, der altsaa overtager Ejendommen paa samme Vilkaar, som var tilstaaet Frk. Jespersen.

Lejemaalet angaaende de Syd for Skolen liggende 3100 □ Alen vil formentlig kunne fortsættes indtil videre. Den aarlige Lejeafgift er 31 Kr.«

Møller anbefalede Indstillingen. Rettigheden angaaende de 4500 Kr. gjaldt for Resten af de

25 Aar, men hvis Ejendommen igen blev solgt, skulde Beløbet udbetales.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 789—1919). **Andragende fra Sporvejsdirektør Schmidt om Tilladelse til at udstykke og afhænde den af ham købte Villagrund ved Skovbrynet.**

Fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse forelaa følgende Indstilling:

»Udvalget indstiller, at den ansøgte Tilladelse gives saaledes, at de til Naboerne solgte Parceller sammenlægges i Matrikulen med Nabogrundene og ikke senere maa frastykkes uden Byraadets Samtykke.

Brøndum kan ikke tiltræde dette Forslag, men ønsker Bestemmelserne i Købekontraktens § 3 gjort gældende saaledes, at Parsellen falder tilbage til Kommunen, saafremt den ikke er bebygget fra Juni Termin.«

Møller oplyste, at Direktør Schmith havde købt Grunden for et Par Aar siden for at bebygge den; men Forholdene havde stillet sig saaledes, at han ikke kunde bygge for Øjeblikket. Nu kunde han udstykke Grunden til 3 Naboer, hvis Byraadet vilde give sit Samtykke dertil. Man havde altid anset det for rigtigst at udstykke Villagrundene saa store som muligt, og hvis man sagde nej til dette Andragende, gik man altsaa imod det, som man hidtil havde hævdet var det rigtige. Talereren vilde derfor paa Udvalgets Flertals Vegne anbefale at give Tilladelsen.

Brøndum kunde ikke tiltræde denne Indstilling, fordi det var urigtigt, at en Mand købte en Grund af Kommunen med Byggepligt og derefter skulde have Lov til at sælge den med en ret stor Fortjeneste, for det forlød bestemt, at

Schmith allerede havde solgt Grunden med Gevinst. Udstykningen af denne Plads blev foretaget for et Par Aar siden saaledes, at fire Herrer købte Grundene her for en lav Pris imod at faa Byggepligt. Prisen var 7,60 Kr. pr. m, og kort efter blev Prisen for de øvrige Grunde Nord for »Friheden« sat til 9 Kr. pr. m og var siden forhøjet til 12 Kr., altsaa ca. 80 % højere. Det var derfor absolut forkasteligt at give Schmith Tilladelse til at sælge denne Grund; hvis han ikke kunde bygge, maatte Grunden gaa tilbage til Byraadet, og dette kunde saa eventuelt sælge den til Naboerne eller til en anden. Det kunde ogsaa faa farlige Konsekvenser at give en saadan Tilladelse af Hensyn til de øvrige Grundejere ved »Friheden«. For en Tid siden forelaa der et lignende Tilfælde angaaende Mejeriejer Jensen, men hans Andragende blev nægtet, og det, som forelaa her, var endnu mere urimeligt. Taleren vilde anbefale at nægte Andragendet, saaledes at man forlangte, at Huset skulde bygges, eller ogsaa Grunden gik tilbage til Kommunen.

F o r m a n d e n syntes dog, at Sammenligningen med Mejeriejer Jensen haltede noget, idet Jensen vilde udstykke en Grund til Bebyggelse, medens der her var Tale om at nedlægge en Byggegrund, saaledes at Nabogrundene kunde blive større. Større Villagrunde gav større Skatteydere.

M ø l l e r fandt, at hvis man nægtede dette Andragende, kunde det give et kedeligt Præcedens overfor alle, der havde mere Villagrund, end de strengt taget behøvede, f. Eks. ved Standvejen, hvor enkelte havde 6—8000 □ Alen Grund. Hvad Byggepligten angik, saa var der mange andre, der havde faaet Dispensationer herfra, og der var ingen Grund til at stille sig anderledes overfor Schmith.

B e c h vilde gerne gaa med til at udstykke Grunde paa samme Maade paa den højere liggende Del Nord for Skoven, hvis nogle af Naboerne kunde ønske at købe og dele en Grund for at forøge deres Haver. Til Hr. Brøndums Bemærkning om de billige Grunde ved »Skovbrynet« vilde Taleren gerne een Gang for alle sige, at paa dette Tidspunkt var der ikke en eneste Køber til nogen af Grundene, og Prisen var i Forvejen fastsat. Ministeriet ønskede, at der skulde sættes Arbejder i Gang, og dette var en medvirkende Aarsag til, at Taleren havde bygget i en meget dyr Tid, hvor ingen anden vilde bygge, og uden noget som helst Tilskud. Der var derfor ingen Grund til at kaste Snavs paa Taleren af den Grund, og dette burde nu høre op. Taleren anbefalede, at Direktør Schmith fik Lov til at dele Grunden.

O l e s e n hævdede, at Schmith havde købt Grundene med Byggepligt, og hvis han ikke kunde bygge, var det dog det rimeligste, at Grunden gik tilbage til Kommunen, i Stedet for at Schmith fik Lov til at sælge den og tjene Penge derpaa. Taleren vilde derfor foreslaa, at man fastholdt, at Schmith havde Byggepligt, og hvis han ikke byggede inden den fastsatte Tid, skulde Grunden gaa tilbage til Kommunen.

V a l d. P e t e r s e n havde flere Gange hævdet, at Direktør Schmith var en af da mest smarte Personer, man kunde faa med at gøre, og det viste sig ogsaa her; for nu var Tiden der, da Schmith kunde sælge Grunden og tjene maaske 70—100 % derpaa. Taleren kunde være enig med de Herrer i, at Villagrunde ikke burde være for smaa, men Nabogrundene derude var vist store nok. Naar der blev sagt, at Schmith ikke kunde bygge, saa lød det mærkeligt, for han havde vist

bedre Raad dertil end de fleste, og det havde været pænere, hvis han var kommen til Byraadet og havde bedt om Udsættelse med Bygningen. Men han vilde hellere tjene nogle Penge ved at sælge Grunden.

Brøndum gjorde opmærksom paa, at Hr. Møllers Sammenligning med Grundene ved Strandvejen haltede frygteligt, for her var der Tale om en Grund, som udtrykkelig skulde bebygges, medens dette aldrig havde været Tilfældet med de Grundstykker, der var købt til ved Strandvejen. Der skulde ellers meget tvingende Grund til, for at der kunde gives Udsættelse, men overfor Schmith var der intet i Vejen. — Taleren havde ikke et Øjeblik med sine Bemærkninger sigtet til Ingeniør Bech; men Hr. Bechs Stilling til Andragendet var kommunalt set mærkelig. Hvis Smith ikke kunde bygge, maatte han frasige sig Grunden og ikke have Lov til at tjene Penge direkte paa Kommuni-
nens Bekostning.

Formanden bemærkede, at Tilladelse til at afhænde en Grund tidligere var givet, saa der var ingen Regel uden Undtagelse.

Kjeld Sørensen fandt det rigtigt at have Regler, men man kunde nok i enkelte Tilfælde gaa udenom dem. Taleren kunde dog ikke indse, at der var Grund til at gøre dette i det foreliggende Tilfælde, og vilde derfor støtte Olesens Forslag.

Det vedtoges at fastholde, at Direktør Schmith maa opfylde sin Byggepligt eller ogsaa lade Grunden gaa tilbage til Kommunen.

4. (J. Nr. 725—1919). **Andragende fra fhv. Opsynsmand Th. Andersen om Pension.**

Forskønnelsesudvalget kan ikke anbefale Andragendet, idet Andrageren kun har haft en gennemsnitlig aarlig Indtægt af 107,85 Kr.

Kunde ikke bevilges.

5. (J. Nr. 12²⁴—1919). Indstilling angaaende Tildeling af **Alderdomsunderstøttelse**.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 799—1919). Indstilling fra Sygehusudvalget angaaende **Besættelse af Pladsen som Kokkengartner ved Marselisborg Hospital**.

Følgende Indstilling forelaa:

Nr. 1. Andreas Henriksen.

« 2. J. Fog Hansen.

» 3. Henry Morgenstjerne.

M o u s t e n oplyste, at Pladsen var opslaaet som Gartner, men vedkommende skulde gøre andet Arbejde ogsaa, f. Eks. fyre om Vinteren. Hvis Byraadet sluttede sig til at antage Nr. 1 af de indstillede, kunde det maaske ordnes saaledes, at Udvalget fik Bemyndigelse til at ansætte ham og saa i Forvejen traf Aftale med ham om, hvad Arbejde han skulde udføre.

V a l d. P e t e r s e n henstillede til Udvalget at tage Sagen tilbage og overveje den nærmere, ellers kom man vist i Strid med Gartnerforbundet.

F o r m a n d e n antog ogsaa, det blev nødvendigt at tage Sagen tilbage og opslaa Pladsen med disse Forpligtelser, ellers fik man ham næppe til at fyre.

M i k a e l J o h a n s e n fandt, at det var et Stykke Kommunesocialisme, der blev praktiseret her, og man ødelagde omsider alle Haandværksfagene derved. Det undrede særlig Taleren, at Hr. Moustén vilde ansætte en Gartner, naar han skulde være Arbejdsmand; men det var Udvalgets sædvanlige Flothed.

B e c h syntes, at han udmærket kunde ansættes som Havemand, og det var sikkert det mest økonomiske at faa en saadan, der kunde passe Haven om Sommeren og fyre om Vinteren. Det

var vel ønskeligt at faa en Mand ansat midlertidigt for Foraarsarbejdets Skyld.

M o u s t e n bemærkede til Mikael Johansen, at der paa Budgettet fandtes en Post for en saadan Mand, og det havde derfor været paa sin Plads at fremkomme med denne Kritik under Budgetbehandlingen.

Sagen gik tilbage til Udvalget.

7. F o r m a n d e n henstillede til Udvalgene at holde de budgetterede Arbejder tilbage saavidt muligt, idet der for Tiden var en Mængde kommunalt Arbejde; men dette vilde til Dels ophøre til August, og saa var det rart til den Tid at have andet Arbejde at anvise. Ligeledes havde man anstrengt Banken meget stærkt, saa ogsaa af den Grund maatte det tilraades at holde igen med disse Arbejder.

Toges til Efterretning.
